

Publicerad 2013-08-27 19:22 av PPQ

Liten doft av sensommar kanske.... lite lagom mjukt och stillsamt

Lövet som spruckit av sol och torka

För första gången på evigheter sätter jag mig ner

Jag sitter där och bara andas och känner efter hur det egentligen känns då jag ler

Jag vet vem jag är, och jag kan höra mig själv om jag kan rensa bort bruset

Och jag vet inte, men jag kanske är ett barn format av tiden i ljuset

Som ljudet från lövet som spruckit av sol och torka som smeks av en bris,

Den där bilden av mig själv känns behagligt sann, det känns som jag på något vis

Är det så här det känns att andas då vet jag, då ska jag försöka andas oftare och mer

Kontrollbehovet och snålhet gör att jag inte vet på vad jag tar, men jag vet exakt vad jag ger

Jag vill inte, vill inte bara upprepa mig själv, det finns ingen utmaning i det

Jag skulle kunna göra om det, om och om igen, men ännu en repris känns inte rätt

Ska det vara ska det vara jag i dag, en historieskrivning intresserar inte mig

Tiden kan användas till något bättre, just där och då gör man bäst i att bara förflytta sig

Som ljudet från lövet som spruckit av sol och torka som smeks av en bris,

Det är den målbilden som får mig att våga leva när jag lägger allt på is

Är det så här det känns att andas då vet jag hur det känns att få luft, det är gott

Det är som en påminnelse av en verklighet som jag aldrig omfamnat, som ett liv jag fått

Det finns en känsla i den där bilden som man vävt in i sin dna-kod, en identitet

Koordinater som man kan navigera efter, en sanning av lycka, den enda lycka som jag vet

Ändå så känner man att man vill återvända en dag, men man vill inte spika något, inte ännu

Det är små enkla rader, det är ett minne, men det är inte mer än så just nu

Som ljudet från lövet som spruckit av sol och torka som smeks av en bris,

Det är min lusta att skapa, ingen förhoppning av ros, ingen rädsla för att få ris

Är det så här det känns att andas då kan jag stressa ner, då kan jag andas lugnt

För morgnar som dessa är vardagliga lycka, vardagslivet känns inte alls tungt

Det finns en publik som jag aldrig mött, men det är inte alls det som det handlar om

En längtan efter att pröva sig själv, det handlar om andas efter villkoren "vilket som "

Det är en del av himlens cykler, och jag har alltid en längtan efter cirkulära andning

Jag handlar in ingredienserna, men ignorerar receptet och håller mig till min egen blandning

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren PPQ med Poeter.se id #268 innehar upphovsrätten